ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ & ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

1. Δημιουργὸς τοῦ κόσμου, προτοῦ ἀναδειχθῆ σωτὴρ καὶ λυτρωτής, ὑπῆρξεν ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός. Καὶ πρὶν νὰ διακηρύξη τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον μὲ τὸ στόμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου εἰς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιόν του, ὅτι «πάντα (τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα) δι' αὐτοῦ (τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ) ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν», διελάλησεν εἰς τοὺς Ψαλμοὺς διὰ τοῦ προφήτου Δαβὶδ αὐτὸ ποὺ ἀκούσαμε εἰς τὸν χθεσινὸν Ἀπόστολόν μας. Πράγματι, λοιπόν, δημιουργὸς καὶ κυβερνήτης τῶν πάντων εἶναι ὁ Κύριος. Δημιουργὸς δὲ παντοδύναμος, ὁ ὁποῖος μὲ ἕνα καὶ μόνον πανσθενουργὸν καὶ προστακτικόν του λόγον ἐδημιούργησε καὶ ἐκ τοῦ μηδενὸς ἔφερεν εἰς τὴν ὕπαρξιν τὰ πάντα. Ἀκόμη πλάσας ἡμᾶς ἔδωκε ζωὴν καὶ ὕπαρξιν καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, μᾶς ἔδωκε ψυχὴν καὶ ζωὴν μὲ ἔξοχα χαρίσματα καὶ μὲ προορισμὸν μέγαν καὶ ὑψηλόν, τὴν κληρονομίαν τῶν αἰωνίων τοῦ οὐρανοῦ ἀγαθῶν. Πόσην ἀγαθότητα, πόσην εὐσπλαγχνίαν ἔδειξεν εἰς ἡμᾶς ὁ θεῖος Δημιουργός μας!

2. Θεὸς δημιουργός, ἀλλὰ καὶ Θεὸς σωτὴρ ὑπῆρξε καὶ ὑπάρχει δι' ἡμᾶς ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός. Ὅταν μᾶς ἔπλασε, δὲν μᾶς ἔφτιασεν ἄμαρτωλοὺς καὶ ἐνόχους καὶ ἀξίους καταδίκης, ὄχι. Μᾶς ἐδημιούργησε καλοὺς λίαν, «κατ' εἰκόνα Θεοῦ καὶ καθ' ὁμοίωσιν», ἔβαλε μέσα μας τὸν ἱερὸν πόθον νὰ ἀναζητοῦμεν τὸν Θεὸν τὸν δημιουργόν μας, καὶ τὴν κλίσιν πρὸς αὐτόν, πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸ ἅγιον θέλημά του. Ἀλλὰ «φθόνῳ διαβόλου θάνατος εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθεν», ἡ ἁμαρτία ποὺ σύρει μαζῆ της καὶ τὸν θάνατον.

Εἴπαμεν ὅμως, πὼς ἀπὸ ἄπειρον φιλανθρωπίαν καὶ ἀγαθότητα ἐδημιούργησε καὶ ἐπροίκισε μὲ τόσα ἔξοχα χαρίσματα ὁ Κύριος τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ἀφοῦ ἐδείχθη ἄπειρος ἡ εὐσπλαγχνία καὶ ἀγαθότης του εἰς τὴν δημιουργίαν του, δὲν εἰμποροῦσε παρὰ τέτοια νὰ φανῆ καὶ εἰς τὴν σωτηρίαν του, εἰς τὴν ἀπολύτρωσιν ἐκ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου τοῦ προσφιλοῦς δημιουργήματός του, τοῦ πεσόντος ἀνθρώπου. Πράγματι, λοιπόν, ἐξ ἄκρας ἀγάπης καὶ ἀγαθότητος, αὐτὸς ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ θεῖος Δημιουργός, αὐτὸς ὁ ἴδιος γίνεται ἄνθρωπος, καὶ, ἀναμάρτητος αὐτός, ἀναλαμβάνει ἑκουσίως τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὸν θάνατον τοῦ ἀνθρώπου καὶ καταδικάζεται ἐκεῖνος καὶ σταυρώνεται καὶ ἀποθνήσκει ὡς ἁμαρτωλὸς καὶ ἔνοχος ἀντὶ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἐνόχου ἀνθρώπου, καὶ πληρώνων καὶ ἐξοφλῶν μὲ τὸν θάνατον καὶ τὸ Αἷμά του τὰς ἁμαρτίας τοῦ ἀνθρώπου. Γίνεται ἔτσι ὁ αἰώνιος σωτὴρ καὶ λυτρωτὴς τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἀνθρώπου.

3. Μέσα εἰς ὅλον τὸν δημιουργηθέντα κόσμον, τὸν ὁρατὸν καὶ τὸν ἀόρατον, τὸν πνευματικὸν καὶ τὸν ὑλικόν, τὸν κόσμον τῶν ἀγγέλων καὶ τὸν κόσμον τῶν ἀνθρώπων ὁ μόνος αἰώνιος καὶ ἀθάνατος, ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του ἔχων τὴν αἰωνιότητα καὶ ἀθανασίαν καὶ μεταδίδων αὐτὴν καὶ εἰς τὰ λογικὰ πλάσματά του, καὶ εἰς τοὺς ἀγγέλους καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, εἶναι ὁ Δημιουργὸς τοῦ κόσμου, ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός. Σαφῶς μᾶς διακηρύττει τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν ὁ ἔνδοξος ἀπόστολος Παῦλος χρησιμοποιῶν πάλιν τοὺς λόγους τοῦ προφητάνακτος Δαβίδ. «Κύριε, λέγει ὁ Δαβὶδ καὶ ἐπαναλαμβάνει ὁ Παῦλος, αὐτοὶ (οἱ οὐρανοὶ δηλαδή, καὶ ὅλος ὁ ὑλικὸς καὶ ὁρατὸς κόσμος) ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι». Κατὰ τὸν ὅμοιον ὅμως τρόπον αἰωνίως θὰ ζοῦν καὶ αἰωνίως εἰς τὸν οὐρανόν μαζῆ μὲ τὸν Χριστὸν θὰ βασιλεύουν, θὰ συμβασιλεύουν καὶ οἱ Χριστιανοί του. Οἱ Χριστιανοὶ του, ποὺ θὰ μένουν εἰς τὴν γῆν ἰσοβίως καὶ ὁλοψύχως ἀφωσιωμένοι εἰς τὸν Χριστόν καὶ τὸ θέλημά του. Ἰδοὺ ὁ τρόπος μαζῆ μὲ τὸν Χριστὸν καὶ ἡμεῖς νὰ γίνωμεν ἀθάνατοι εἰς τὸν Οὐρανόν.

4. Φοβερὰ πράγματα διὰ τὸ ζήτημα τῆς ψυχικῆς μας σωτηρίας μᾶς εἶπε χθὲς ὁ Ἀπόστολος. Μᾶς λέγει, ὅτι ἡ σωτηρία μας εἶναι «τηλικαύτη». Δηλαδὴ πολὺ μεγάλη καὶ σπουδαία, ἀφοῦ μᾶς τὴν ἐκήρυξεν ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς μὲ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιόν του καὶ μᾶς τὴν ἐξησφάλισε μὲ τὸ πανάγιον Αἷμά του. Μᾶς προσκαλεῖ διὰ τοῦτο νὰ δώσωμεν ὅλην μας τὴν προσοχὴν καὶ νὰ μὴ ἀμελήσωμεν διὰ τὴν μεγάλην μας αὐτὴν σωτηρίαν, διότι θὰ ἔχη ἡ ἀμέλειά μας αὐτὴ βαρυτάτας συνεπείας.

Λοιπόν, φοβηθῶμεν, ἀδελφοί. Φοβηθῶμεν καὶ μὴ ἀμελοῦμεν, μὴ ἀδιαφοροῦμεν. Στρέψωμεν ὅλην μας τὴν προσοχὴν εἰς τὴν σωτηρίαν ποὺ μὲ τὴν θυσίαν τῆς παναγίας ζωῆς του μᾶς προσέφερεν ὁ Κύριος, διὰ νὰ τὴν ἐξασφαλίσωμεν πλήρως καὶ τελείως. Εἰς αὐτὴν μᾶς προσκαλεῖ ὁ Κύριος καὶ μᾶς παρακινεῖ ὁ ἔνδοξος Ἀπόστολός του.

ΑΘ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Antares

Εἶναι καλύτερη, ἡ κομψότερη ἡ στερεώτερη Φορητὴ Γραφομηχανή

Στὴν οἰκονομικότερη τιμή

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ - ΕΙΣΑΓΩΓΕΥΣ Δι' ὅλόκληρον τὴν Ἑλλάδα

ΝΙΚΟΣ Μ. ΤΣΑΤΗΡΗΣ

ΠΑΤΡΑΙ Ἀγ. Νικολάου 17 Τηλ 34-96 & 53-60

ΑΘΗΝΑΙ Ἀριστοτέλους 111, Τηλ 833-645

ΠΡΟΣΟΧΗ

Ἀπὸ σήμερον τὸ Ἑστιατόριον

"Η ΠΛΑΚΑ"

ἀρχίζει τὴν λειτουργίαν του μὲ τὴν ἐκλεκτὴν κουζίνα του εἰς ποικιλίαν φαγητῶν καὶ πολιτισμένην περιποίησιν

ΠΑΤΣΑΣ ΝΥΚΤΟΣ ΚΑΘΕ ΗΜΕΡΑ

ΣΟΥΒΛΑΚΙΑ ΤΗΣ ΩΡΑΣ

Ὁδὸς Ἀγ. Δημητρίου 75 - Τηλ. 70-469

Ο ΛΑΚΗΣ

SATOH

ΔΙΤΡΟΧΟΙ ΕΛΚΥΣΤΗΡΕΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

Τὰ τελευταῖα Μοντέλλα 1965

Εὔχρηστοι καὶ μὲ ἄπειρα πλεονεκτήματα

ΜΗΧΑΝΗ 220 CC

6 ταχύτητες ἐμπρὸς καὶ δύο ὀπισθεν

Μόνον μία δοκιμὴ θὰ σᾶς πείση περὶ τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ σκαπτικοῦ μηχανήματος

SATOH

Ζητήσατε νὰ σᾶς τὸ ἐπιδείξωμεν

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

ΑΧΙΛ. Β. ΘΑΝΟΥ

ΠΑΤΡΕΩΣ 11 · ΤΗΛ. 44-60 · ΠΑΤΡΑΙ

ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΠΑΤΩΜΑΤΑ

Σὲ νέες καὶ παλιὲς οἰκοδομὲς ἀπὸ τὸ εἰδικὸ κατάστημα

ΡΥΘΜΟΣ

ΕΡΜΟΥ 48

Τ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ ΤΗΛ. 37-84

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος

τρωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς ἁμαρτίας. Ἔπειτα συμβολίζεται ἡ Ἐθνεγερσία τοῦ Ἔθνους διὰ νὰ σωθῆ ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς δουλείας.

Αὐτὴ ἡ ἡμερομηνία συνειδητοποιήθη εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων καὶ ἔχει καθολικὸν χαρακτῆρα.

Ἡ πόλις μας, ἡ πρωτεύουσα τοῦ Μωριᾶ ἔχει κάθε λόγον νὰ σεμνύνεται διὰ τὴν ἐπέτειον αὐτήν, καθ' ὅσον τόσον ἔνδοξος κατέστη κατὰ τὰς παρα μονὰς καὶ τὴν διάρκεια τῆς ἐξεγέρσεως τοῦ 21.

Διὰ πρώτην φορὰν ἐωρτάσθη ἡ ἐπέτειος αὐτὴ εἰς Πάτρας εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ὁ ὁποῖος ἦτο Μητρόπολις ἀπὸ τοῦ 1836 μὲ ἰδιαιτέραν ἐπισημότητα καὶ μεγαλοπρέπειαν.

Ἕνα χαρακτηριστικὸν κείμενον ποὺ εὑρίσκεται εἰς τὸν «Ἀχαϊκὸ Κήρυκα» τῆς 8ης Ἀπριλίου 1841 δίδει ζωντανὴν τὴν εἰκόνα τοῦ Ἑορτασμοῦ, τὸν παλμὸν καὶ τὴν πατριωτικὴν πνοὴν τοῦ Πατραϊκοῦ λαοῦ. Ἰδία φανερώνει τὴν συγκλίνουσαν πεποίθησιν ὅτι αὐτὴ ἡ ἡμέρα ἐμπεριέχει τὸν βαθύτερον Ἐθνικὲν καὶ Θρησκευτικὸν συμβολισμόν. Ἰδοὺ τὸ κείμενον:

«Ἡ ἡμέρα τῆς 25ης Μαρτίου ἐωρτάσθη εἰς τὴν πόλιν μας μὲ ὅλην τὴν προσήκουσαν προπομπὴν καὶ μεγαλοπρέπειαν. Ἡ ἐπέτειος καὶ ἀξιοσημείωτος αὕτη ἡμέρα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ ἀπὸ τὸν βαρβαρικὸν τῶν Τούρκων ζυγὸν καὶ τὴν δουλείαν ἀπελευθέρωσις καὶ ἀνεξαρτησία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, εἶναι καὶ θέλει εἶσθαι εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, ἡμέρα προσφιλοῦς ἀναμνήσεως εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας, καὶ θέλει ἑορτάζεται ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος μετ' ἐνθουσιασμοῦ. Ταύτην τὴν ἡμέραν καὶ τὰς μετ' αὐτὴς ἀναμνήσεις ἔχων πρὸ ὀφθαλμοῦ ὁ Ἕλλην Πατριώτης, θέλει λαμβάνει αἰτίαν νὰ πολλαπλασιάζη τὰς περὶ Ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος ἰδέας, του, ἡ δὲ τυραννίς, βλέπουσα μακρόθεν αὐτῆς μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἑορταζομένην παρὰ πάντων τῶν Ἑλλήνων, θέλει φοβεῖται καὶ τρέμει μὴ τολμῶσα τήν ποτέ νὰ ἐπιχειρήση τι πρὸς ὑποδούλωσιν τοῦ ἅπαξ ἐλευθερωθέντος Ἔθνους.

Κατ' αὐτὴν λοιπὸν τὴν ἡμέραν ἐτελέσθη εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Ἱερὰ Μυσταγωγία καὶ παράκλησις ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν, ὅλων τῶν προξένων καὶ πλήθους λαοῦ ὑπὲρ αἰωνίας ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν πεσόντων διαρκοῦντος τοῦ Ἱεροῦ Ἑλληνικοῦ Ἀγῶνος. Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς Ἱερᾶς τελετῆς ὁ Σεβάσμιος Πρωτοσύγγελος Θεόφιλος ἐξεφώνησεν Πατριωτικὸν Λογίδριον πλῆρες Πατριωτικοῦ Ἐνθουσιασμοῦ καί ζήλου, ἐξυμνοῦν τούς πεσόντας Ἥρωας, ἐκθεάζων τὰ ἡρωϊκὰ ὑπέρ Πατρίδος κατορθώματα αὐτῶν καί προτρέπων τόν περιεστῶτα λαόν νὰ ἀναφωνήση ἐν ἑνί στόματι καί μιά καρδία «Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν» τὸ ὁποῖον ἅπαντες ζωηρῶς καί ἐνθουσιωδῶς ἐπικαλέσθησαν.

Προσλαμβάνει σημασίαν τὸ κείμενον αὐτό διότι ἡ πόλις διὰ πρώτην φοράν ἐωρτασε τὸ ἔτος 1841 τήν Ἐθνικήν ἐπέτειον καί ἔλαβε τόσην μεγαλοπρέπειαν ὁ ἑορτασμός. Ἄλλως τε ἡ πόλις μας εἶναι ἡ συνισταμένη ἡρωϊκῶν κατορθωμάτων καί ἱστορικῶν ἀναμνήσεων ἐκ τοῦ ἀγῶνος.

Ἤδη θὰ πρέπει νὰ μᾶς ἔμπεδώση τήν πεποίθησιν ὅτι, ἡ ἱερά, ἡ Ἐθνικὴ ἡμέρα εἶναι ἡ 25 Μαρτίου. Τὸ κείμενον εὐγλώττως καταδεικνύει τόν ἱερόν σύνδεσμον τῆς πόλεως τοῦ Πρωτοκλήτου μέ τόν ἱερόν ἀγῶνα καί τήν Μεγάλην Ἡμέραν.

Γ. Π. ΜΠΟΥΡΑΣ

ΟΜΙΛΟΣ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Αἱ ἑορταὶ τῶν Ἀπόκρεω ἐτελείωσαν, ἡ πόλις ἐπαναυρίσκει τόν ὁμαλόν ρυθμόν τῆς ζωῆς. Ἀλλὰ εἶναι πασίγνωστον ὅμως ὅτι οἱ Ἀστυνομικοὶ μας ἐσημείωσαν, ρεκόρ ὑποδειγματικῆς ἀστυνομεύσεως μέσα εἰς ἕνα χῶρο, ὅπου ὑπερδιπλασιάσθηκε ὁ πληθυσμός του, εἰς χρόνον μόνον εἴκοσι — τεσσάρων ὡρῶν.

Μετὰ ἀπό ὀλίγον καιρόν δ μως, ποιός θὰ θυμᾶται τὴν σκληρὴ ἐργασία τῶν ἀστυνομικῶν Ποιός θὰ θυμᾶται τὴν συνεχῆ, ἐπίμονον, προσπάθεια διὰ τὴν διασφάλισιν τῆς τάξεως; Ποιός θὰ θυμᾶται καί τίς ἄλλες ποικίλες ὑπηρεσίες πού προσφέρουν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί; Ἰδοὺ λοιπόν ὅτι ἀνακύπτει τὸ ἐρώτημα:

Πού εἶναι οἱ ὅμιλοι τῶν φίλων τῆς ἀστυνομίας;

Οἱ συμπολῖται, μόνον ὅταν βρεθοῦν μπροστά εἰς τίς τόσες ἀναποδιές τῆς καθημερινῆς ζωῆς καί προστρέχουν εἰς τήν Ἀστυνομία, τότε ἀντιλαμβάνονται προσωπικὰ πλέον «πόσο ἀπαραίτητος φίλος εἶναι διὰ τόν κάθε πολίτην, ὁ ἀστυνομικός.

Πιστεύομε λοιπόν ὅτι ἦρθεν ὁ καιρός πού ἡ πόλις πρέπει νὰ ἐπιδείξη πιὸ πρακτικὰ τὰ αἰσθήματά της πρός τήν Ἀστυνομία καί νὰ δημιουργήση Ὅμιλον Φίλων Ἀστυνομίας.

Διαβάζουμε ὅτι καθημερινῶς σχεδόν ἱδρύονται εἰς τήν Πάτρα διάφοροι ποικιλώνυμοι καινούργιοι σύλλογοι. Ἡ ἵδρυσις ὅμως Ὁμίλων Φίλων Ἀστυνομίας εἶναι ἐκδήλωσις εὐγνωμοσύνης, εἶναι ἐκδήλωσις πολιτισμοῦ καί εἶναι καί ἀπαραίτητος.

Τὸ σημερινόν ἐπιτελεῖον τῆς τοπικῆς ἀστυνομίας, τὸ ἀπαρτίζουν οἱ πλέον φωτισμένοι καί πολιτισμένοι ἀστυνομικοὶ τῆς χώρας.

Νομίζουμε λοιπόν ὅτι ἀσφαλῶς θὰ ὑπερπηδήσουν καί τὸ ἐμφανιζόμενον τυπικόν κώλυμα (λόγω πληθυσμοῦ) τὸ ὁποῖον εἶναι καί τὸ κυριώτερον ἐμπόδιον, εἰς τήν προσπάθειαν αὐτήν

Ἐπιβάλλεται νὰ γίνη συνείδησις εἰς ὅλους μας ὅτι ὁ κάθε ἀστυνομικός ἐκτὸς τῆς ἰδιότητος τήν ὁποίαν ἔχει, εἶναι πάνω ἀπ' ὅλα ἕνας ἁπλός ἄνθρωπος, ἕνας φτωχός βασανισμένος οἰκογενειάρχης , ἕνας νομοταγὴς καί τίμιος πολίτης, χωρίς ἀπεργίες δι' αὐξήσεις καί μισθολόγια.

Ἔχει ἀνάγκη καί ἀπό τήν ἀγάπην καί τήν στοργήν τῆς κοινωνίας τήν ὁποίαν προστατεύει, ἀλλὰ καί ἀπό τήν πληρωμήν τῶν ὑπερωριῶν του ὑπερωριῶν οἱ ὁποῖες δέν ἔχουν ποτέ τέλος χωρίς ἀμοιβή.

Μ. Π.

ΠΑΤΑΤΟΣΠΟΡΟΣ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ

ΤΡΙΦΥΛΟΣΠΟΡΟΣ ΠΟΛΥΕΤΗΣ

ΖΙΖΑΝΙΟΚΤΟΝΟΝ, ΟΞΥΧΛΩΡΙΟΥΧΟΣ ΧΑΛΚΟΣ 50 0/0

ΣΥΝΘΕΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΤΥΠΟΥ 14 · 14 · 14

ΜΕΓΙΣΤΗ ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΛΟΓΩ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΥΚΝΟΤΗΤΟΣ — ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙΑΣ ΘΡΕΠΤΙΚΩΝ ΟΥΣΙΩΝ.

Περιέχουν : ΜΑΓΝΗΣΙΟΝ, ΘΕΙΟΝ, ΑΣΒΕΣΤΙΟΝ, ΣΙΔΗΡΟΝ, ΧΑΛΚΟΝ ΨΕΥΔΑΡΓΥΡΟΝ κλπ. Ἰννεστοιχεῖα. Εἶναι κατάλληλα δι' ὅλα τὰ κηπευτικὰ ΑΜΠΕΛΙΑ, ΣΤΑΦΙΔΕΣ, ΕΛΑΙΟΔΕΝΔΡΑ, ΛΕΜΟΝΟΠΟΡΤΟΚΑΛΙΕΣ, ΟΠΩΡΟΦΟΡΑ ΔΕΝΔΡΑ κλπ.

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΙΚΟΛΑΣ

ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 5. ΤΗΛ. 58—94

ΣΥΡΜΑΤΟΠΛΕΓΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΦΡΑΞΕΙΣ

ΤΡΙΩΝ ΝΑΥΑΡΧΩΝ 5 & ΟΘΩΝΟΣ-ΑΜΑΛΙΑΣ

ΤΗΛ. 55-82

"ΣΥΡΜΕΤ"

ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ CASTOR

SUPER ΑΥΤΟΜΑΤΑ

ΤΑ ΜΟΝΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΕΤΕ

Διότι πλένουν μόνα τους

Διότι πλένουν τέλεια

Διότι στεγνώνουν τὰ ροῦχα ἀπόλυτα χωρὶς νὰ ἀπασχολοῦν καὶ νὰ κουράζουν τὴ νοικοκυρά.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΛΙΑΝΙΚΗ

Γ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Ο.Ε.

ΜΑΙΖΩΝΟΣ 107 · ΤΗΛ. 21-47

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ SERVICE: ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 3

ΠΡΩΤΟΙ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙ

Διὰ τὴν προσεχῆ Τετάρτην τὸ βράδυ ὁ «Ἀχαιὸς» ὀργανώνει στὸ «Βίλλυ—Πάρκ» μιὰ ἑορταστικὴ βραδυά, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ἐθνικῆς ἑορτῆς μὲ συμμετοχὴν τῶν πολυμελῶν μπαλλέτων Κουσιάδη, Ὁμίλου ὀργανοπαικτῶν καὶ τραγουδιστῶν δημοτικῶν τραγουδιῶν καὶ τῆς ὀρχήστρας τοῦ μαέστρου καὶ μουσικοσυνθέτου Ζάκ Ἰακωβίδη. (Ἀνωτέρω ἕνα τμῆμα τοῦ μεγάλου μπαλλέτου Κουσιάδη)

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὸ πρωτάθλημα Β΄ Ἐθνικῆς Κατηγορίας Α΄ Ὁμίλου συνεχίζεται τὴν προσεχῆ Κυριακὴν μὲ ἀγῶνας:

Παναιτωλικός — Παναχαϊκὴ Α΄ γῦρος 1—0.

Θύελλα — Πατραϊκός : Α΄ γῦρος 3—2.

Φωστὴρ —Καλογρέζα:, α΄ γῦρος 1—0.

Σαφράμπολις — Αἰγάλεω: α΄ γῦρος 1—2.

Ἀτρόμητος — Ἀστὴρ Τριπόλεως, α΄ γῦρος 7—1.

Ροδιακός —Καλαμάτα, α΄ γῦρος 2—0.

Ἀθέρωφ — Διαγόρας, α΄ γῦρος 2—4.

Ἀναγέννησις Ἄρτης —Φοῖβος Ρόδου: α΄ γῦρος 1—1.

⁂

Ἐπὶ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν θὰ διεξαχθοῦν οἱ ἀκόλουθοι ἀγῶνες διὰ τὸ πρωτάθλημα α΄ Ἐθνικῆς Κατηγορίας.

Ἄρης — ΑΕΚ: α΄ γῦρος 0—0.

Ἐθνικός — Νίκη: α΄ γῦρος 1—0.

Ἡρακλῆς — Ὀλυμπιακός. α΄ γῦρος 1—3.

Παναθηναϊκός — Δέξα Δράμας: α΄ γῦρος 3—1.

Πανιώνιος — Παναιγιάλειος, α΄ γῦρος 1—1.

Πιερικὸς — Ἀπόλλων Ἀθηνῶν: α΄ γῦρος 0—2.

Τρίκαλα —ΠΑΟΚ: α΄ γῦρος 0—1.

Ὅλοι οἱ ἀνωτέρω ἀγῶνες περιλαμβάνονται εἰς τὸ 30ον Δελτίον ΠΡΟ — ΠΟ τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς εἰς τὸ ὁποῖον περιλαμβάνονται καὶ οἱ ἀγῶνες Παναιτωλικοῦ — Παναχαϊκῆς καὶ Σαφραμπόλεως — Αἰγάλεω.

⁂

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς ἀρχίζει ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου διαγωνισμοῦ ΠΡΟ—ΠΟ τῶν 6 ἰσοπαλιῶν ἀπὸ 36 ἀγῶνες ἡ δὲ κατάθεσις τῶν νέων δελτίων εἰς τὰ Πρακτορεῖα ἀρχίζει ἀπὸ σήμερον.

Ἐπίσης τὴν προσεχῆ Κυριακὴν Κυριακῆς ἀρχίζει καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς Γ΄ Κατηγορίας νικητῶν εἰς τὸ ΠΡΟ—ΠΟ. Θὰ κερδίζουν καὶ οἱ «11ρηδες».

⁂

Οἱ ἀγῶνες Παναχαϊκῆς — Παναιτωλικοῦ 1960—64.

Παναχαϊκή — Παναιτωλικὸς
1960: 2—0, 1—0, 1—0.
1961: 0—0, 2—0.
1962: 2—1, 2—3, 2—3.
1963: 0—1, 2—0.
1964: 3—1, 0—1.

⁂

Ἡ Γεν. Συνέλευσις τοῦ Παναθηναϊκοῦ ἀπεφάσισε παμψηφεὶ τὴν ἵδρυσιν ἰδιαιτέρου τμήματος «ἀμειβομένων ποδοσφαιριστῶν».

Ο ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

Ἐκδρομὴ τὴν 4ην Ἀπριλίου 1965 διὰ Πύργον μὲ Πούλμαν εἰς συνάντησιν μετὰ τοῦ Παναηλειακοῦ. Ὁ νικητὴς ἀνέρχεται εἰς τὴν Β΄ Ἐθνικὴν Κατηγορίαν. Δηλώσατε συμμετοχὴν εἰς κ. Φώτιον Πασματζῆν, Ἁγίου Ἀνδρέου 73.

ΤΑ ΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΣΤΕΝΑ

ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ

ΜΑΚΡΑΙΝΟΥΝ

ΚΑΙ

ΦΑΡΔΑΙΝΟΥΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 27

ΣΗΜΑΙΕΣ

Ἕτοιμες καὶ ἐπὶ παραγγελίᾳ, Ἀνδρ Γριτσόπουλος Μαιζῶνος 68 Α΄ τηλ. 36—07

Γιὰ ἐργοστάσια, Συνεργεῖα καὶ Ἐργοτάξια.

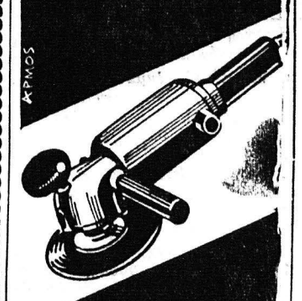

Τροχοὶ φορητοὶ

AEG

Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 166

ΤΗΛ. 224.016

ΠΑΤΡΑΙ

Κ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 49, ΤΗΛ. 36-81

Ἡ ἐπιείκεια ἔναντι τῶν ἐγκληματιῶν

ΤΟ ΚΤΗΝΟΣ ΤΗΣ ΑΜΦΙΑΛΗΣ

Τῆς κ. ΛΕΛΕ Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Στὴν ἐπιείκεια τῶν ἐνόρκων καὶ στὶς ἰατροδικαστικὲς ἐκθέσεις, θὰ ἔχη στηρίξη τὶς ἐλπίδες τῆς ἐπιεικοῦς καταδίκης του, τὸ κτῆνος τῆς Ἀμφιάλης.

Ἕνα πνεῦμα μακροθύμου ἐπιεικείας ἐπικρατεῖ πελευταίως στὶς δικαστικὲς ἀποφάσεις.

Ἐγκλήματα στυγερά, ποὺ ὅταν διαπράττωνται κατασυγκινοῦν τὸ κοινόν, τιμωροῦνται μὲ ὀλίγων ἐτῶν φυλάκισιν.

Μητροκτόνοι καὶ πατροκτόνοι διαφεύγουν τὴν καταδίκην σὲ θάνατο. Συζυγοκτόνοι κυκλοφοροῦν μεταξύ μας, ἀφοῦ ἐκτίσουν μικρὲς ποινές, καθὼς καὶ κάθε εἴδους κοινωνικὰ μιάσματα.

Μιὰ παρεξήγησις τῆς θεωρίας τῆς ἐπιδράσεως διαφόρων αἰτίων καὶ συνθηκῶν στὴν ψυχὴ τοῦ ἀτόμου δεσμεύει τὴν συνείδησιν τῶν δικαστῶν καὶ τῶν ἐνόρκων καὶ τοὺς ἐπηρεάζει εἰς τὴν ὀρθὴν ἐκτίμησιν τῆς εὐθύνης τοῦ ἐγκληματίου, γιὰ τὸ διαπραχθὲν ἔγκλημα.

Ἡ ἀτιμωρησία αὐτὴ εἶναι μία ἀπὸ τὰς κυρίας ἀφορμάς, ἀσφαλῶς ἡ κυριωτέρα, τῆς αὐξανομένης ἐγκληματικότητος.

Αἱ ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις τελευταῖως, κυρίως γιὰ φόνους, παρουσιάζουν τοῦτο τὸ ἀκατανόητον.

Ὑποτιμοῦν τὴν ἀνθρώπινη ζωή, ἐφ' ὅσον διατιμοῦν τὴν ἀξίαν της τόσον εὐτελῶς, ἐνῷ ἐκ παραλλήλου περιφρουροῦν ἀγρύπνως τὴν ζωὴν ἐκείνου, ὁ ὁποῖος τὴν ἐστέρησεν ἀπὸ τὸν συνάνθρωπόν του.

Ὅταν παρουσιάζεται ἡ περίπτωσις ἑνὸς Δράκου, ὅπως ὁ τελευταῖος. Ὅταν ὁ ἔγκληματίας ἔχει βυθισθῆ ὡς τὸ λαιμὸ στὸ αἷμα, τότε ἡ κοινὴ γνώμη τὸν καταδικάζει διὰ βοῆς.

Ἀποπειρᾶται νὰ τὸν λυντσάρη καὶ ἐπιζητεῖ νὰ ἐκδοθῆ ἀπόφασις, πο